

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

§. VIII. De juramento calumniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

sumptus, fructus, reliquasque accessiones Lite pendente emergentes, Judicis officium parit, & ab ejus tempore, in actionibus stricti Juris veniunt fructus.

Septimo ex bonæ fidei possessore efficitur malæ fidei.

Octavo facit, quod Tutor possit constituere Procuratorem, & Procuratoris mandatum confirmat, Procuratoremque facit Litis Dominum, adeo, ut à Principali revocari nequeat, & alium ipse sibi constituere possit.

Nono Jurisdictionem Judicis perpetuat, & quandoque ampliat ac prorogat; adeo, ut Judicem alias incompetentem faciat competentem, quod tamen in Clerico non obtinet, ne quidem in actione reali, respectu Judicis sæcularis.

Decimo facit, ut ad sententiam definitivam procedi possit de Jure communi, ad quam sine eâ procedi non potest.

§. VIII.

De Juramento Calumniæ.

FACTA coram Judice Litis contestatione, aut etiam Lite non contestata, ijs casibus quibus Litis Contestatio non est necessaria, non aliter Actori ac Reo suis Allegationibus uti permittitur, quam suo ordine, prius Actore

deinde Reus, Juramentum calumniæ tactis Sacrosanctis Evangelijs præstiterit. Estque a deo necessarium hoc Juramentum, ut, si ab alterutra parte exactum & omissum fuerit, ejus omissio vitiet processum, & sententiam latam reddat nullam, idque de Jure obtinet.

Calumniari in criminalibus est falsa crimina intentare, in Civilibus vero est per meras frustrationes negotium differre, vel per fraudem alios Litibus vexare. Unde *Calumnia proprie est alicuius in Litibus, per fraudem & frustrationem vexatio*, & Calumniatores, inde appellati sunt, qui per fraudes & frustrationes alios Litibus vexant.

Cæterum hoc Juramentum, utrimque Lite contestatâ, mox præstandum, plura capita continet Nam primo Actor jurat, se non Calumniandi animo Litem intentare, sed existimare, se justam causam habere, & foveri: Reus vero jurat, quod, putans bonâ instantiâ uti, ad reluctandum & contradicendum venerit. Nec hoc Juramentum est de Scientia, sed de credulitate.

Secundo uterque jurare debet, quod interrogatus non negabit, quod verum esse credit, quodque sciens & prudens falsâ probatione non utetur.

Tertio quod nullam in tota Lite superfluanam

fluam, & quam non existimaverit necessariam probationem ab Adversario suo exiget.

Quarto quod Dilationem non petet in fraudem, ad protelationem causæ.

Quinto quod nihil penitus Patrociniis causâ Iudicibus, vel alijs quibuscunque Personis, pro causâ dederit, promiseritve, aut daturus sit, vel per se, vel per alios, præterquam Advocatis Honoraria, cæterisque Personis, quibus à Iure dari permittitur.

Præstandum est indifferenter, in omnibus causis, siue sint civiles, siue criminales. siue mixtæ, siue de ijs summarie seu de plano, siue plenariè, & servato ordine Iudicij agatur.

Præterea, licet statim à Lite contestatâ, regulariter præstetur, tamen, quia est de Ordinis Iudicarij substantiâ, potest à Iudice in qualibet parte Litis exigi, etiam post conclusionem in causâ

Sufficit tamen semel præstare, siue ante, siue post Litem contestatam, quia, cum sit generale, ad totum negotium se extendit.

Si Actor sine causâ hoc Iuramentum præstare nolit, ab instantia. & instituta actione, quasi improbus Litigator cadit. Reus vero si præstare etiam nolit pro confessio habetur, & per Iudicis sententiam definitivam Actoris, juxta

juxta Libelli petitionem, condemnari debet: cum in confessum non sint aliæ partes Iudicis quam in condemnando.

Præstitum autem Iuramentum Calumniæ operatur, ut quis excusetur à tacitâ & præsumptâ calumniâ, non autem ab evidenti & expressâ. Et ideo committens Calumniam, etiam in causa civili, potest criminaliter accusari, finitâ causâ.

§. IX.

De Dilationibus.

Lite Contestata, ac Iuramento Calumniæ utrimque præstito, solent Litigatores petere inducias & dilationes: Actor quidem ad suam intentionem probandam, Reus vero ad Actoris petitioni respondendum, & exceptionem, si quam habeat probandam.

Est autem Dilatio Iudicialis, justum temporis intervallum, quod ad aliquem Actum Iudicalem commodius perficiendum conceditur Actori vel Reo, à Lege, vel à Iudice, vel ex conventionem partium. Unde dividi potest in Legalem & Iudicalem, & in eam, quæ ex mutua conventionem partium conceditur, quæ ideo Conventionalis appellatur.

Legalis est, quæ à Lege (subintellige vel statuto, vel stylo Curia vel consuetudine)